

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac Ex Probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1713

Q. 162. Quid addendum sit circa conditionem illam, ut confessio sit secreta.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42624

bentem ad Sacramentum, ideoque potest erro-
rem illum in circumstantibus permittere, uti
cum Carden. & aliis dixi ibidem. n. 158.

1188 Q. 162. Quid addendum sit circa conditionem il-
lam, ut Confessio sit secreta. R. seqq. §. 1. Conc. La-
teranense cap. Omnis utriusque Sexus. De pœn. &
remiss. sic habet, Omnis & c. sua solus peccata sal-
tem semel in anno fideliter confiteatur. Trid. autem
sess. 14. De pœn. c. 5. ait, Caterùm quoad modum
confitendi secretò apud solum Sacerdotem, etsi Chri-
stus non vetuerit, quin aliquis in vindictam suorum
scelerum & suâ humiliatiõnem, cum ob aliorum ex-
emplum, tum ob Ecclesiæ offensæ adificationem deli-
ctâ sua publicè confiteri possit, non est tamen hoc di-
vino præcepto mandatum, nec satis consultè humanâ
aliquâ lege præciperetur, ut delicta, præsertim secre-
ta, publicâ essent confessione aperienda, unde cum à
sanctissimis & antiquissimis Patribus magno una-
nimiq; consensu secreta confessio sacramentalis, quâ
ab initio Ecclesiâ sancta usa est & modò etiam utitur,
fuerit semper commendata & c. Et can. 6. sic definit,
Si quis & c. dixerit modum secretè confitendi soli Sa-
cerdoti, quem Ecclesiâ Catholica semper observavit
& observat, inventum esse humanum, anathema sit.

1189 §. 2. Ex relatis locis patet, imprimis contra
Hæreticos, Confessionem ordinariè debere esse
secretam, pro quo etiam sanctos Patres ad-
ducit Suarez. d. 21. s. 2. n. 2. Deinde contra Ga-
brielem & alios apud Escob. l. 15. n. 306. non esse
de necessitate Sacramenti, ut Confessio sit se-
creta, sed posse esse publicam: in quo non con-
tradiceret Scotum conatur suadere Bosco s. 7. à n.
8. Præterea contra Henriq. & Gran. apud Escob.
n. 209. non esse præceptum divinum, ut Con-
fessio sit secreta, hoc enim satis apertè docet
Trid.

Trid. supra, dicuntque etiam *S. Tho.* aliique communissimè cum *Dicast.* d. 8. n. 20., qui addit esse certum. Denique licet *Suar.* n. 12. dicat propter Ecclesiæ consuetudinem contrariam non cariturum culpâ, qui sine ulla causa rationabili publicè confiteretur, tamen communior sententia est cum *Escob.* n. 314. & *Stoz* l. 1. p. 3. n. 79. contra *Valent. Gran.* & *Fagund.* non fore mortale, sed ad summum veniale, nulla enim ratio evincit, quòd talis consuetudo graviter obliget, & saltem tum erit veniale, si pœnitens sine justa causa vel prudente motivo ita famam suam prodigar: mortaliter autem peccant illi Confessarii, de quibus *Stoz* n. 80. qui pueros doli capaces faciunt simul publicè confiteri, ut sic se citò ab audiendis singulorum confessionibus expediant, hoc enim est contra sigillum, contra omnem praxin Ecclesiæ, & aptum parere scandala ac causare confessiones sacrilegas per reticentiam aliquorum mortalium in aliquibus ejusmodi pueris, saltem ratione conscientiae erroneæ. Confessarium autem non posse peccatorem occultum in foro sacramentali cogere ad publicam pœnitentiam, aut ideo illi negare absolutionem, quia publicam pœnitentiam admittere recusat, probabitur num. 1265.

§. 3. Non est obligatio, nequidem semel 1190
in anno, confitendi per interpretem, cum tantum præcipiatur confessio secreta, quæ fiat à solo pœnitente vel soli Sacerdoti, uti constat ex relatis verbis Conciliorum, docentque Auctores plurimi cum *Scot. Suar. Vasq. Gran. Bon. Fagund. Gormaz* nu. 37. *Dicast.* d. 7. s. 14. *Castrop. tr.* 23. p. 8. n. 12. *Lugo* d. 5. n. 75. *Stoz* n. 77. *Bosco* n.

22. *Busenb.* supra: quòd *Valent. Arr.* d. 51. n. 53. *Bosco* n. 35. *Busenb.* extendunt etiam ad articulum mortis, si enim scirem Confessarium unico homini revelaturum meam confessionem, non tenerer etiam in articulo mortis ei confiteri, ergo nec tenebor per interpretem. E contra teneri aliquando, & speciatim in articulo mortis, docent *Con. Lugo* n. 66. *Escob.* n. 323. *Laym.* l. 5. t. 6. c. 6. n. 5. putatque meritò *Castrop.* n. 13. certum esse, si quis non sit certus de contritione, de qua nunquam est aliquis satis certus. Addit *Aversa* q. 10. l. 5. quamvis de contritione esset moraliter certus, adhuc pro majori securitate salutis teneri confiteri saltem aliquod veniale, de quo non erubescit, ut sic indirectè ab omnibus absolvatur: Et *Dian.* p. 3. t. 4. R. 29. suadet, ut sic confiteatur etiam omnia mortalia, quia sic magis consulit securitati salutis in extremo periculo, nec certum est non esse obligationem ad hoc etiam ex præcepto divino, uti suadent illa, quæ habet *Escob.* n. 322.

1191. Q. 163. Quid addendum sit circa conditionem confessionis, ut fiat vocaliter apud Sacerdotem presentem R. seqq. §. 1. c. onc. *Florent.* in Decreto Eug. IV. Ad Armenos, pro materia hujus Sacramenti assignat confessionem oris: Et *Benedictus XI.* in extrav. *Inter cunctas*, De privilegiis, sic habet: Nisi articulus necessitatis occurrat, Sacerdoti facienda oris confessio, prout scriptum est: corde ad iustitiam creditur, ore autem fit confessio ad salutem. & Cap. *Quem poenitet.* 88. De poen. Dist. 3. sic habetur: Præcepit Dominus mundandis, ut ostenderent ora Sacerdotibus, docens corporali presentia confitenda peccata, non per nuntium, non per scriptum manifestanda, quia per vos peccastis, per vos